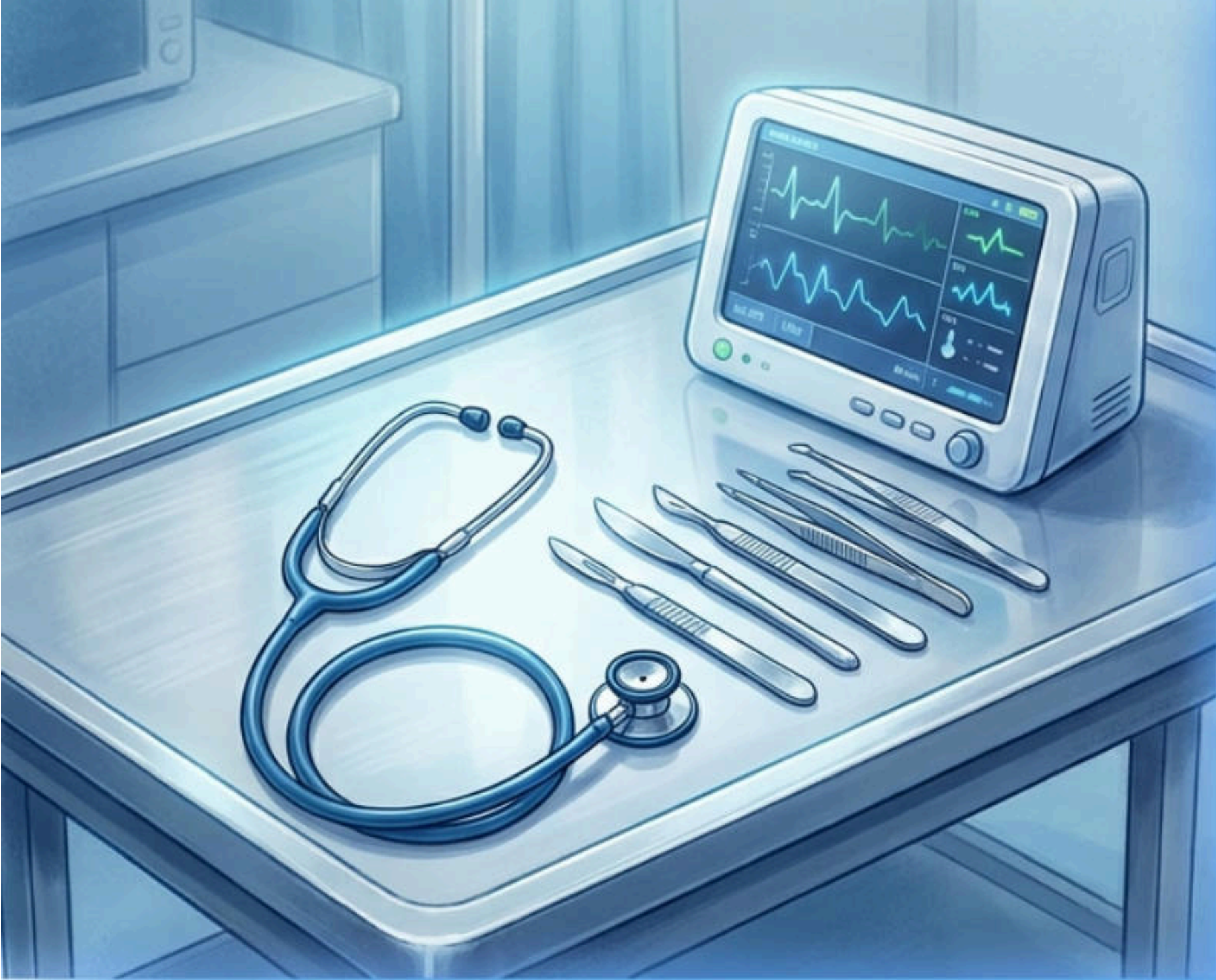

הָרוּפָא מֵתֵל הַשּׁוּמֵר וְהַתְּפִלָּה בַּכֶּתֶל

סְפוּר אֶמְתִּי עַל אֲמוּנָה,
רְפוּאָה, וְהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית.

לפני שנים רבות, בבית החלים הגדול 'תל השומר', עבד מנתח מפרסם.
הוא היה ממחה גדול! ידיו היו מהירות, והוא הציל אנשים רבים.
כלם ידעו: כשהוא מנתח – המצב בידיים טובות.

אַבֶּל עָרַב אֶחָד, הַכֹּל הָיָה שׁוֹנָה...

עַל שְׁלַחַן הַנִּיתּוּחִים עָמַד לְשֹׁכֵב
חוֹלָה בְּמַצָּב סַכָּנָה.

זֶה הָיָה נִתּוּחַ קִנְשָׁה וּמִרְכָּב מְאֹד.
חַיִּים שֶׁל יְהוּדֵי יֶקָר הָיוּ תְּלוּיִים
בְּנִתּוּחַ הַזֶּה!

הָרוֹפֵא הַבֵּיט בַּנְשָׁעוֹן. הַזְמַן עָבַר וְהַלֵּב נָשְׁלוֹ דָּפֵק בְּחִזָּקָה!
הוּא יָדַע נִשְׁיֵשׁ לוֹ מִכְנָשִׁירִים מְצִינִים וְיָדַע רַב.
אַבָּל... הָאֵם זֶה מִסְפִּיק?

הרופא הבין סוד גדול וחשוב:

אך הברכה מהשמים!
רק ה' יכול לתת את הרפואה!

הכח בידים
יש לי נסיון רב.

החכמה במוח
אני יודע כיצד לנתח.

הַנִּיתוּחַ מִתְקַרֵּב... כָּל דִּקְהָה יִקְרָה!
לִפְתָּע, הָרוּפָא הֶרְגִישׁ צוֹרֵךְ עֲצוּם בִּלְב.
אֲנִי לֹא יָכוֹל לִנְתֹחַ עֲכָשׂוֹ! "הוּא אָמַר בִּלְבוֹ."

אֲנִי חַיֵּב לִפְנוֹת קֹדֶם אֶל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים!

הוא יצא מהר מבית החולים, נכנס לרכב ונסע במהירות.
לאן הוא נוסע? ישר לירושלים! עיר הקודש!
הוא ידע שיש מקום אחד שממנו עולות כל התפלות לשמים...

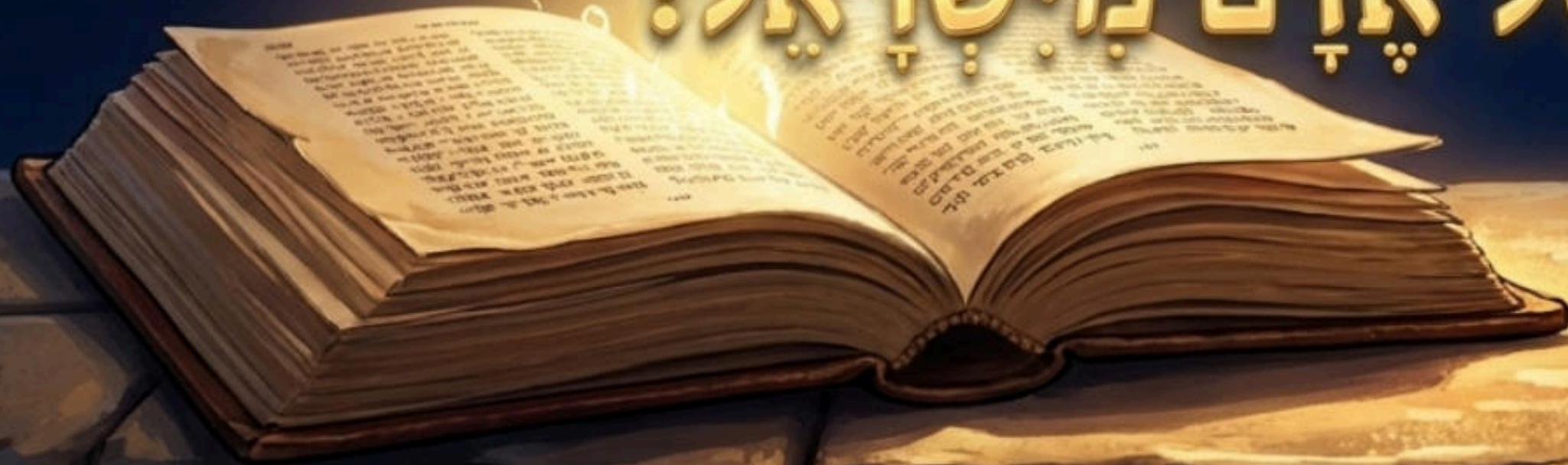
הַשָּׁעָה הַיְּתֵדָה שְׁמוֹנָה בָּעֶרֶב. הָרוֹפֵא
הִגִּיעַ לַכֶּתֶל הַמַּעֲרָבִי. הָאֲבָנִים הָעֲתִיקוֹת
הָאִירוּ בְּאוֹר רָךְ וְחַמִּים. הָרוֹפֵא נִגַּשׁ אֶל אֲבְנֵי
אֲבֵי הַכֶּתֶל וְהִנִּיחַ עָלֵיהֶן אֶת יָדָיו...

זאת לא היתה תפלה רגילה.
זאת היתה תפלה של דבקות!
דבקות! תפלה עם דמעות!
תפלה שיצאה מעמק הלב
והנשמה והנעיה ישה ישר
לכסא הכבוד.

וְכֹךְ בִּיקֵשׁ הָרוּפָא מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אָנָּה, עֲזֹר לִי!
הַצִּלְחֵה אֶת מַעֲשֵׂי, כְּדֵי שְׁאֲזַכֶּה לְהַצִּיל חַיִּים
חַיִּים שֶׁל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל!

לִיד הַכֹּתֶל עָמַד בְּאוֹתָהּ עֵת
הָרַב פָּרָא, וְרָאָה אֶת הַמַּחֲזִיחַ
הַמְּרַגֵּשׁ.

גַּם רַב הַכֹּתֶל, הָרַב גֶּץ זַצ"ל,
שָׁמַע עַל כֵּךְ וְכָתַב בִּיּוֹמָנוּ:

מִנֵּתַח מְפֹרָסִים בָּא לַכֹּתֶל
לְתַפְּלֵל לַה' שִׁיִּצְלִיחַ לְהַצִּיל
חַיֵּי אָדָם.

כֻּלָּם רָאוּ מַה־יְאֻמֹּנָה אֲמִתִּית!

כְּנִשְׁסִיִּים לְתַפְלִיל, פָּקַח
הָרוּפָא אֶת עֵינָיו.
הַפִּחַד נֶעְלַם כִּלָּא הָיָה!
הַדְּאָגָה הִתְחַלְפָּה
בְּנִשְׁלֹוָה וּבְטָחוֹן בָּה'.
הוּא יָדַע: אֲנִי לֹא חוֹזֵר לַחֲדָר
הַנְּתוּחִים לְבִדִּי... ה' אֲתִי!

הוא חָזַר לְבֵית הַח'לִים 'תֵּל הַשּׁוּמֵר'.
יָדָיו הָיוּ יְצִיבוֹת, חֲזָקוֹת וּמְלֵאוֹת בְּבִטָּחוֹן.
הוא נִכְנָס לַנִּתּוּחַ כְּשֶׁהוא יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מוֹבִיל וּמְנַהִיג אֶת יָדָיו.

מָה הָרוּפָא לֵמַד אֶת כָּלֵנוּ?

אָנוּ חִיבִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַנְּשִׁתָּדְלוֹת
שֶׁלָּנוּ, לְלִמּוּד וְלַעֲבֹד קָנָה.

אָבֵל לְעוֹלָם לֹא לְנִשְׁכַּח מִי
בְּאַמַּת נֹתֵן אֶת הַהֲצָלָחָה!

זָכְרוּ אֶת הַמְּשֻׁפֵּט הַחֲשׂוֹב:

הַכּוֹחַ בַּיָּדִים, הַחֲכָמָה בַּמֶּח – אֲבֵל הַבְּרָכָה וְהַרְפוּאָה מֵהַשָּׁמַיִם!

גַּם אֲנַחְנוּ, בְּכָל מְשִׁימָה, בְּכָל מַבְחָן וּבְכָל קִשְׁי,
נִזְכֹּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בַּיָּדִים וּבַמֶּח,
וְתָמִיד-תָּמִיד, לְבַקֵּשׁ וּלְהוֹדוֹת לַה' שְׁבַשְׁמַיִם!